

Chambre des Représentants

SESSION 1968-1969

25 FÉVRIER 1969

PROPOSITION DE LOI

créant un pécule de vacances en faveur des estropiés et mutilés atteignant une incapacité permanente de travail d'au moins 66 %.

DEVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

Dans la déclaration gouvernementale, l'actuel Gouvernement a marqué sa volonté d'aborder tous les problèmes humains et, plus particulièrement, d'accorder « une réelle priorité aux plus déshérités, aux handicapés qui ont droit à la solidarité dont on parle tant ».

Aux termes de l'accord annexé à cette déclaration, le Gouvernement a précisément prévu la majoration des allocations accordées aux estropiés et mutilés avec priorité pour les cas les plus graves.

C'est dans cet esprit que le Conseil national du travail a préparé l'accord interprofessionnel sur la revalorisation des rentes d'accident du travail.

En outre, le Gouvernement a prévu en faveur des handicapés graves un crédit de 200 millions pour 1969, de 400 millions pour 1970 et de 600 millions pour 1971. Le but de la présente proposition de création d'un pécule de vacances consiste à affecter une part de ces fonds à la réalisation d'une mesure correspondant aux besoins, tant matériels que psychologiques, des estropiés et mutilés subissant une incapacité permanente d'au moins 66 %.

Sur le plan matériel, il s'agit d'étendre une mesure sociale dont bénéficient déjà d'autres catégories de citoyens moins déshérités que les victimes du travail en temps de paix. Le pécule de vacances a été également étendu aux familles. Il n'est que juste d'en prévoir l'extension à ceux qui ont irrémédiablement perdu toute possibilité de vie active et à ceux qui ont sacrifié leur santé au travail.

Sur le plan psychologique, nous voulons donner aux handicapés et mutilés la possibilité de vivre plus normalement; nous voulons les réinclure entièrement dans la vie sociale.

Kamer van Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1968-1969

25 FEBRUARI 1969

WETSVOORSTEL

tot instelling van vakantiegeld ten behoeve van de gebrekkigen en verminden die ten minste voor 66 % blijvend arbeidsongeschikt zijn.

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

In de regeringsverklaring van de huidige Regering wordt de wil tot uiting gebracht om alle menselijke problemen aan te pakken, en inzonderheid « een werkelijke voorrang te verlenen aan de minst begunstigden, aan de gehandicapten die recht hebben op de solidariteit waarover wel veel wordt gesproken ».

Luidens het als bijlage bij die verklaring gevoegde akkoord heeft de Regering met name voorzien in de verhoging van de aan de gebrekkigen en verminden verleende uitkeringen, waarbij voorrang zal worden verleend aan de ernstige gevallen.

In die geest heeft de Nationale Arbeidsraad gewerkt aan de voorbereiding van de interprofessionele overeenkomst inzake herwaardering van de wegens arbeidsgevallen uitgekeerde renten.

Bovendien heeft de Regering ten gunste van de zwaar gehandicapten een bedrag van 200 miljoen uitgetrokken voor 1969 en voorziet zij voor die post 400 miljoen in 1970 en 600 miljoen in 1971. Het doel van ons voorstel tot instelling van vakantiegeld is een gedeelte van die gelden te besteden aan de verwezenlijking van een maatregel tot leniging van de materiële en psychologische noden van de gebrekkigen en verminden die ten minste voor 66 % blijvend arbeidsongeschikt zijn.

Materieel gezien beogen wij een verruiming van een sociale maatregel die reeds geldt voor andere, minder ongelukkige categorieën van medeburgers dan de slachtoffers van de arbeid in vredetijd. Er zij aan herinnerd dat het vakantiegeld ook tot de gezinnen werd uitgebreid. Het is maar billijk dat het nu eveneens wordt uitgebreid tot degenen die iedere mogelijkheid om een actief leven te leiden onherroepelijk verloren hebben en die hun gezondheid hebben opgeofferd aan hun werk.

Psychologisch gezien wensen wij aan de gehandicapten en verminden de mogelijkheid te bieden om een normaler leven te leiden; wij wensen ze opnieuw volledig in het maat-

Cette mesure s'inspire largement des mêmes principes généraux que ceux qui sont à la base de la mise au travail des handicapés frappés d'incapacités moins graves. La mesure préconisée intéresse près de 30 000 estropiés et mutilés. Aussi, est-il normal, dans le cadre du budget pour 1969 de voir le montant de ce pécule de vacances atteindre le taux de celui actuellement octroyé aux pensionnés salariés.

Le principe de ce pécule étant alors inscrit dans la loi, il appartiendra ultérieurement au Roi d'en adapter le montant.

schappelijke leven te integreren. Die maatregel is in ruime mate ingegeven door dezelfde algemene principes als die welke ten grondslag liggen aan de tewerkstelling van de gehandicapten met een geringere arbeidsongeschiktheid. Bij de voorgestelde maatregel hebben 30 000 gebrekkigen en vermindert belang. In het kader van de begroting voor 1969 is het dan ook normaal dat het bedrag van dat vakantiegeld overeenstemt met het bedrag dat thans aan de gepensioneerde loontrekkenden wordt uitgekeerd.

Wanneer het principe van dit vakantiegeld eenmaal is vastgelegd in de wet, zal de Koning het bedrag ervan later dienen te bepalen.

G. COPEE-GERBINET.

PROPOSITION DE LOI

Article premier.

Un pécule de vacances est accordé aux estropiés et mutilés subissant une incapacité permanente d'au moins 66 %.

Art. 2.

Le montant de ce pécule est initialement fixé à mille francs.

Les conditions d'octroi et les modalités de paiement de ce pécule, ainsi que les pouvoirs ou organismes qui en supportent la charge seront fixés par arrêté royal.

Art. 3.

Le montant du pécule de vacances des estropiés et mutilés peut être adapté par le Roi qui détermine les modalités de liaison aux fluctuations de l'indice des prix de détail du Royaume.

Art. 4.

La présente loi produit ses effets pour la première fois en 1969.

6 février 1969.

WETSVOORSTEL

Artikel 1.

Vakantiegeld wordt verleend aan de gebrekkigen en vermindert met een blijvende arbeidsongeschiktheid van ten minste 66 %.

Art. 2.

Het bedrag van dit vakantiegeld wordt aanvankelijk vastgesteld op duizend frank.

De voorwaarden waaronder het wordt toegekend en de wijze waarop het wordt betaald, alsmede de instellingen of organen die de last ervan dragen, worden bij koninklijk besluit vastgesteld.

Art. 3.

De Koning kan het bedrag van het vakantiegeld voor de gebrekkigen en vermindert aanpassen en Hij bepaalt de modaliteiten voor de aanpassing van voornoemd bedrag aan de schommelingen van het indexcijfer der kleinhandels-prijzen van het Rijk.

Art. 4.

Deze wet heeft voor het eerst uitwerking in 1969.

6 februari 1969.

G. COPEE-GERBINET,
H. CASTEL,
M. GROESSER-SCHROYENS,
G. NYFFELS,
M. DEMETS,
W. VERNIMMEN.